

רמזי סוד תאריכי יום העצמאות

1. ירמיהו פרק א פסוק יב

ויאמר יקוק אליו היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשتنך^ט

רשי"ו ירמיהו פרק א פסוק יב
שבה עשר בתמוז שבו הובקעה העיר לתשעהباب שבו נשרף הבית:

(יב) היטבת לראות - השקד הזה הוא ממהר להוציא פרך קודם לכל האילנות אף אני ממהר לעשות דברי, ומדרש אגדה השקד הזה הוא משעת חניטתו עד גמר בישולו עשרים ואחד יום מכניין ימים שבין

שבועה עשר בתמוז שבו הובקעה העיר לתשעהbab שבו נשרף הבית:

וכך כשם שחרובן היה 21 يوم כך הגאולה מפסיק היציאה מעבדות לחירות, שקד אני לעשומו 21 يوم שהוא יום העצמאות יום הקמת המדינה.

יסוד 21 הם הדברים שדבר שמתחיל מהעולם העליון ועד שיורד לאرضسكن הימים שבין ראש השנה ועד הושענא רבא שכן ביום ראש השנה יכתבו ביום כיפור יחתמו ופתח טבא שזה יורד לעולםليل הושענא רבא 21 يوم.

3. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יא עמוד א

רבי יהושע אומר: בנין נברא העולם, בנין נולדו אבות, בנין מתו אבות, בפסח נולד יצחק, בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה, בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים, בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים, בנין נגאלו, בנין עתידין ליגאל.

תניא, רבי אליעזר אומר: מניין שבתשרי נברא העולם - שנאמר ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי. אייזהו חדש שהארץ מוציאה דשאים ואילן מלא פירות - hei אומר זה תשrai, ואוטו הפרק זמן רביעה היהתה, וירדו גשמי וצימחו, שנאמר ואד יעלה מן הארץ.

רבי יהושע אומר: מניין שבנין נברא העולם - שנאמר ותצא הארץ דשא עשב מזריע זרע... ועכ עשה פרי. אייזהו חדש שהארץ מלאה דשאים ואילן מוציא פירות - hei אומר זה ניסן, ואוטו הפרק זמן בהמה וחיה ועוף שמאזוגין זה אצל זה, שנאמר לבשו כרים הצאן וגוי. - ואיך נמי, הא כתיב עכ עשה פרי! - ההוא לברכה לדורות הוא דכתיב.

בריאת העולם מתחילה 5 ימים לפני, שכן ראש השנה זו יום שבו נולד אדם הראשון והבריאה היא 5 ימים לפני לרבי אליעזר זה כה' באלו ולרבו יהושע זה כה' באדר.

ארבעים יום נזרקת נשמה באדם¹ 40 יום מכיה' באדר מתי נזרקת נשמה בעולם בה' באיר.

3. אורחות חיים חלק א הלכות מגלה ופורים אות ח

ח. ולמה תלו הדבר בימי יהושע ולא תלו הדבר בימי אחזורש כדי לחלק כבוד לארץ ישראל שהיתה חרבה באותו זמן ולא היה בה כרכ' מוקף תהיה פחותה משאר ארצות שיש בהן באותו זמן כרכ' מוקף והיו קורין בט"ו וכדי שיהיה זכרון לארץ בנס זה תלו הדבר בימי יהושע ונחשבו כאלו הן מוקפין עתה עיפוי שהן חרביין.

הקריה בטו' בערים מוקפות חומה היא משומ כבודה של ארץ ישראל המן היכן עכ גבוח חמישים שנה כנגד שער החמשים שהוא התקיון השלם חמישים יום מפורים של מוקפים שזה כבודה של ארץ ישראל יוצאת ה' באיר.

¹ תלמוד בבלי מסכת בכורות דף כא עמוד ב אמר רב חסדא: הרי אמרו יצירת הוויל באשה - ארבעים יום

4. שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש חדש סימן תכח סעיף ג'

סימן להביעה המודעים; א"ת ב"ש, ג"ר ד"ק, ה"ז ו"ף, פירוש: ביום ראשון של פסח יהיה לעולם ט' ב' וסימן: על מצות ומורורים יאכלו (במדבר ט, יא). ביום ב' בו שבעות, וביום ג' בו ר'ה, ביום ד' בו קראת התורה שהוא שמחת תורה, ביום ה' בו צום כיפור, ביום ו' בו פורים שעבר.

2. שולחן ערור הרב אורך חיים סימן תכט סעיף א

לספר ביציאת מצרים באותו הלילה: חכמים הראשונים תקנו בזמן שבית המקדש היה קיימ שיתחייב הדרשנים לדרוש ברבים הלכות הרجل שלשים יומ לפניו הרجل דהינו שמאורים ואילר ידרשו הלכות פסח וממחשה באיר ואילר ידרשו הלכות עצרת.

3. תוספות מסכת ראש השנה פרק א - ארבעה ראשי שנים [המתחילה בדף בעמוד א']

אמרה תורה מנה ימים וקידש חדש מנה ימים וקידש עצרת ..

ור'ת מפרש מה חדש שסמור לביאתו של חדש ניכר מתי יהיה ראש חדש דמיכו ס'הרא
ידעי יכול עולם שאינה נולד ולמחר יקדש ב'ד החדש אף עצרת ציריך שייא ניכר וידוע לעולם זמן
קידוש סמור לביאתו דה'ינו אם מתחילה למןות בששה עשר בניסן שיתנו ענייהן כמה הלבנה
גדולה **בחמשה לחדר וכשרואה בסיוון** באotta שיעור ידעו שלמהו **יתקדש עצרת**. עוד י'ל מה
חדש סמור לביאתו ניכר שעיה ע' חשבון השוה מתי יבא שלעלום כשהעברו שלשים ים מר'ח
מקדשין חדש אפ' עצרת סמור לביאתו ניכר ע' חשבו השוה יש להזכיר מתי יבא עצרת.

(וראה זה פלא שכטב הרב קוק (ריש מילין בהברקה, ירח בן יומו) שהירח רמז "לידת
חדש, ליצירתם עם נולד, ביסוד תפארת").

4. בספר "צדיק יסוד עולם" על מגילת רות (המודפס בסוף ס' שער היחודים להאר"ז"ל אבל כפי הנראה הוא מעשה ידי חכם מאוחר ממנו) נכתב שמן הגאולה נרמז בכתב "אם יגאלך טוב יגאל" (רות ג, יג), כלומר גאולה הבאה על ידי עשיית הטוב, תורה ומצוות ומעשים טובים, ועוד זו גאולה של אחישנה". ואם לא יגאלך"ן כלומר בגאולה של "בעתה", אז יגאלתיך אנכי"ן כתובם למעןשמי. המחבר מבאר שהamilim "ח' ה'" שבסוף הפסוק רמזים למידות היסוד והתפארת, שהוא אף יומן גאולתנו ה' באירן חל ביסוד שbertspfarrer

5. וכתב הרב זלמן יוסף רבליון בספר מדרש שלמה שתלמידי הגר"א כינוו את חנוכת החורבה ליום ה' באיר שהוא מסוגל לגاؤלה לפי מה שגילה להם רבם הגר"א שיום 'בעומר ראי' זהה, שבאותו יום הרגישו הנוכחים שנפתח חלון אחד במחיצת של בצל המפסיקה בין ישראל לאביהם שבשמיים מاز החורבן.

רמז לשנה = סוד חישוב הגאולה על פי הגר"א בסוד המילה אדם שמורכב מאלף אדם הראשון, דלת זה דוד המלך ונם זה המשיח, והזמן מאדם הראשון ועד דוד המלך זהו מרחק הזמן בין דוד המלך למלך המשיח.

מלכים א פרק ו פסוק א

וַיְהִי בָשָׁמָנִים שָׁנָה וְאֶרְבָּעָ מֵאוֹת שָׁנָה לְזַאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֲנָצְרָמָאִים בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית בַּחֲדֵשׁ זוּ הוּא הַחֲדֵשׁ הַשְׁנִי לְמֻלָּחָה שְׁלָמָה עַל-יִשְׂרָאֵל נִזְקָן הַבָּתִיל לִילָּקָן:

דברי הימים ב פרק ג פסוק ב

וַיָּסַב לְבֹזֶת בְּחִדֵּשׁ הַשְׁנִי בִּשְׁנִי בְּשַׁנִּית אֶרְבָּע לְמִלְכּוֹתָו:

לבריאת העולם זה יציאת מצרים + 480 = 74 – 2928 שנה דוד המלך + 4 שנים
למלךתו = 2854. זה הזמן ממועד מלך שmag' בחייב משיח + 2854 = **5708 התש"ח** שנה של גאולה.

המילה תשוב בתורה גי' תשח'

בראשית (פרשת בראשית) פרק ג פסוק יט

(יט) בָּצָעַת אֲפִיר תְּאַכֵּל לְחַם עַד שׁוֹבֵל אֶל-הַאֲדָמָה כִּי מְפֻנָּה לְקַחְתִּי עַפְרָא אֶתְּהָ וְאֶל-עַפְרָא תְּשֻׁבָּגִי' תשח.

בראשית (פרשת תולדות) פרק כד פסוק מד

(מד) וַיַּשְׁבַּע עַמּוֹ יְמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר-תְּשֻׁבָּ פָּמָת אֶחָיךְ.

דברים (פרשת נצבים) פרק ל פסוק ח

ואֶתְּהָ תְּשֻׁבָּ וְשִׁמְעַת בְּקָאֵל יְלָאֵק וְשִׁימַת אֶת-כָּל-מִזְמָנוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְמָה קִיּוֹם.

6. ומה שכל זה התרחש בתש"ח דока, כבר רמזו הגרא"ב בפירושו לספרא דצניעותא (lag, ב') שהאלף השישי בהיסטוריה מכון נגד בריאת האדם ביום השישי. והנה בשעה חמישית שביום השישי, קם אדם הראשון, שורש נשמות ישראל, על רגלו. ולפי החשבון של חמש מאות שנות לילה וחמש מאות שנות יום, שנת תש"ח חלה בשעה החמישית. אשרינו שזכינו לגאולה.

הודיה לך יתברך

7. תהילים פרק ק פסוק ד

בָּאוּ שָׁעֲרֵיו בְּתֹוךְהָ פָּאָרָמִי בְּתַהֲלָה הַזְׂדִּילָן בְּרָכוּ שְׁמָנוֹ

פירושי סידור התפילה לרוחך [טז] מזמן ל佗ה עמוד עב

באו שעריו בתודה כלומר הodo לה' דכת' בתירה כי טוב ה' לעולם חסדו, משל אורח שננטacons אצל בעל הבית יומה קמא מאכלו ומשקיו יפה מכאן ואילך הולך ופוחת במאכל, אבל הקדוש ברוך הוא לעולם חסדו.

8. שפט אמת בראשית פרשת מקץ שנה תרל"ז

וכתיב שער החצר הפנימית שששת ימי המעשה יהיו סגור ובשבת וחודש יפתחכו'. שבת וחודש הם בח' יוסף ויהודיה וע' הלל והודאה יכולן לעורר ב' בח' הנ"ל. כתיב באו שעריו בתודה החזרותי בתהלה כי ע' הودאה נפתח הפתח וע' הלל יכול לשכנן בחזרות ה' כי שער החצר הם שתיהם מדריגות זו לפנים מזו כמ"ש אשרי תבחר ותקרב ישכנן חזריך ובמדרשם שיש מי שנבחר לה' ויש מי שנתקרב אף שהיה מרוחק. וזה בח' הودאה. וכל רוממות אלכו' וחרב פיפויות בידם. ב' פיותם הם ב' מני שבחים הנ"ל הלל והודאה. ובאמת פ' ב' פיות פתיחת הלב ופתיחה הפה. (ובמ"א כתבנו כי ברית המעוור וברית הלשון שנייהם נק' פיפויות. והם סוד יוסף ויהודיה שהוא בח' דברו והכל עניין אחד למבין. רמז לדבר כי הלל והודאה גי' פ"ה שהוא סוד המילה) כי כל שבך צריך להיות בפנויות הלב ובפועל בדברו פה לנ"ל:

9. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כד עמוד א

למרבה המשרה ולשלום אין קץ וגוי אמר רבינו נתנחים, דרש בר קפרא בצייפות: מפני מה כל מ"מ שבאמצעות יבבה פתוח, וזה סתום? ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וונחריב גוג ומגוג. אמרה מدت הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם! ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך - לא עשיתו משיח, חזקיה שעשית לו כל הנשים הללו ולא אמר שירה לפניך - עשוה משיח? לכך נסתהם.

10. רשיי מסכת סנהדרין דף צד עמוד א

מ"מ - שבטיבת לרובה המשרה סתום, לכך נסתם, לומר, נסתמו הדברים שעלו במחשבה ולא נעשה, לישנא אחרתנו: שבקש הקדוש ברוך הוא לסתום צורתיו של ישראל שבקש לעשותו משיח, ומורי רב פירש: **לפי שנסתם פיו של חזקיה ולא אמר שירה.**

כל הנסים הללו - שניצל מנסחריב ונתרפא מחליו.

11. רמב"ן ויקרא (פרשת בחוקותי) פרק כ' פסוק א

ועל כן אמר הכתוב על ימי הגואל היוצא מגצע יש', שישוב השлом בעולם ויחדל הטרפ ורעת הבהמה וכל הרמש כאשר היה בטבעם מתחילה. והכוונה הייתה בו על חזקיהו שבקש הקדוש ברוך הוא לעשותו משיח (סנהדרין צד א), ולא עלתה זכותם לכך, ויהיה המעשה על המשיח העתיד לבא:

1. אור החיים שמוט פרך כא פסוק יא

או תרמז הפרשא על זה הדריך וכי ימוכר איש זה הקדוש ברוך הוא את בתו אומה הקדושה, לאמה פירש להיות שכבר עברו גליות על ישראל גלות בבל וכו' וכולם לא נשענבו ישראל אלא לאומה אחת ואין דבר זה סובב קריית שם בעבודת על ישראל, אבל בגלות החל שאנו בו עתה משתעבדים ישראל לכל ע' אומות בכל מקום אשר שם עברי בזוי הוא ושפל וכל אחד בזוז וחזר ליקוטי בדבר זה ינסה ויסמן בהם בנסיון גדול וסימן מובהק והוא אומרו לאמה כי אומתינו בגלות זה קנחה שם אמה ומעתה גם בבוא גאותינו ופדיון נפשינו כבר קנחה האומה שם עבדות, להזה אמר הקדוש ברוך הוא הבטהה כי גאות האומה הלא לא תריה דרך אשר הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים אלא בנוסים מופלים בפרוסום בכל העולם, והוא אומרו לא תצא צאת העבדים הרמזים בתורה (עליל כ' ב') מבית עבדים וג' שاذ לא הפליא ה' פלאיו אלא באומה אחת, ואז בכל העולם והוא מלכים אומניך ושורתיהם וג' וישתחוו כל מלכי ארץ ככתווב בספר ישעה (מ"ט א) ואומרו אם רעה וג' יתבאר על פי מאמר הזוהר כי תשתנה גאותה ישראל אם תהיה באמצעות מעשיהם הטובים לאם תהיה לצד השלמת קץ הסתומים, כי אם תהיה באמצעות הכנת ישראל יבא הגואל מלך ה' בעמוד אש מוצב ארצה וראשו בשמיימה, ואם לצד הקץ ישראל לא ראוים לו עליו נאמר (צרכי ט'), עני ורכוב על חמור, והוא אומרו כנגד בביית הגואל לצד הקץ הגם שאין ישראל ראים לו אם רעה וג' פירוש אפלו אם תהיה רעה בעני אדוניה כשיגע הקץ אשר קצב לעדיה ולא בא" פ' ריצה שאינה ראייה לעודו כי היא רעה אף על פי כן והפדה פירוש פדיון יושג לה על כל פנים אבל לא יהיה הדבר כדריך אם לא תהיה רעה בעת הגואלה. ואמר לעם נכריך וג' פירוש כי לא למצוות היה המכර לעם נכריה הגם שיבוגד בה כמאמר הכתוב (איוב כ"ח) קץ שם לחושך. וכנגד בביית הגואלה לצד מעשיהם הטובים והקשרתם אמר לבנו יעדנה על דרך אמורים (ב"ב י') כשיישראל עושים רצונו של מקום נקראו בנים, הכוונה אם יודעים אשר יעדנה ה' בעת הגואלה תהיה לצד היוטם במדרגת בנים אז כמשפט הבנות דבר זה יגיד הפלגת שעשו ישראל בבוא הגואל פירוש בנותם הנשות המשתעשעים בגין עדן הנקראים בנות ירושלים ומשפט שקבע להם צורור המור דוד' ליה הגלות להם אוורו יתרברך וזה הוא מחיתם ועשהום ותכלית מאויים אמר ה' כי כמשפט הזה יעשה להם בביית הגואל בעולם הזה יגלה ה' אור שכינתו על כל הצדיקים ויאמרו כולם זה אליו וג' בתרמידות כמשפט הבנות:

ואומרו אם אחרת וג'. בא הכתוב להתנו אימתי חלקי לך בין זמן שהוא לזמן שהוא במדרגת בנו אלא בזמן שams אחרית ייקח לו על דרך שפירשנו למלعلا שארה כסותה ועונתה של הבית הירושלalte לא יגער בזה הוא שחלקי אבל אם שלש אלה וג' ויצאה חנן פירוש אפלו איןם צדיקים לכטוף אל יום פדות יצאו אפלו **קדום זמן הגלות והרי הם יוצאים בזכות יסורים אשר קבלו במחסור ג' הדברים ושים הם למדרגת בנו**